

Procustiană

Lucia Eniu

Mi-ați furat patul
unde să-l găesc
își frânge Procust
mâinile
în noapte

ascuns în el
țineam un ochi
zeiesc
și zeci de tone
de orgolii coapte

mi-ați răscolit
grămada de dorinți
și la iveală
chipul hâd
mi-ați scos

sub el ascuns
țineam
doar neputinți
și-un rău sublim
fantastic de vâscos

mi-ați furat patul
și l-ați pus la zid
și-apoi l-ați ars
pe rugul noimei
caste

mi-au mai rămas
ascuns
un strop de vid
și niște empuse
amărâte-n
coaste.